Dosarul nr. 2-14481/24

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

10 februarie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galuşceac
grefier Mihaela Bujag
cu participarea translatorului Rusu Elena

examinând în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitriu Valeriu împotriva lui Moscovoi Igor cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La data de 29 octombrie 2024, reclamantul Dumitriu Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Moscovoi Igor cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Dumitriu Valeriu a menționat că, la data de 11 februarie 2024, între pârâtul Igor Moscovoi, în calitate de prestator, și reclamantul Valeriu Dumitriu, în calitate beneficiar, a fost încheiat Contractul de prestare a serviciilor nr. *****, prin care Igor Moscovoi în calitate de prestator s-a obligat să presteze servicii și anume: pregătirea lemnului, prelucrarea, vopsirea, instalarea foilor de ardezii/construirea copertinei în spate și lateral, a casei de locuit *****, cu suprafața totală de aproximativ 60 m^2, cu finisare totală, gama serviciilor care urmau a fi prestate de prestator în favoarea beneficiarului a inclus 4 etape, termenul de execuție al lucrărilor cuprinse în prezentul contract potrivit pct. 3 a fost stabilit de 30 zile calendaristice de la data semnării contractului 11 februarie 2024.

De multiple ori, în mod verbal pârâtul Igor Moscovoi a fost atenționat de reclamantul Dumitriu Valeriu asupra omiterii termenului de execuție a lucrărilor, cât și asupra nerespectării calității lucrărilor, atât în curs de executare, cât și cele deja executate, cum ar fi prelucrarea lemnului necalitativ, aplicarea necalitativă a vopselei, nefiind finisată aplicarea vopselei pe o parte din construcție, urmare a tergiversării executării în termen a lucrărilor și nerespectării calității lucrărilor, a creat multiple incomodități și cheltuieli suplimentare neprevăzute.

La 29 iulie 2024, pârâtului i-a fost expediată somația/pretenție, recepționată de ultimul la 05 august 2024, prin care s-a indicat la încălcarea termenului de execuție a lucrărilor indicate la pct. 5 din contract, respectiv asupra înlăturării și corectării divergenților apărute la obiectul contractului stabilit la pct. 2, fiind acordat în acest sens un termen suplimentar de 10 zile calendaristice, din momentul recepționării somației, somația/pretenția până la moment depunerii acțiunii fiind lăsată fără examinare. Susține reclamantul că, în cazul în care prin conciliere partea în culpă nu răspunde favorabil, partea păgubită are dreptul să solicite rezoluțiunea contractului, prevedere stabilită și la pct. 11 din contract.

La data de 04 octombrie 2024 pârâtului, i-a fost expediată somația, prin care a fost notificat despre rezoluțiunea contractului de prestare a serviciilor nr. ***** din 11 februarie 2024 și restituirea sumei de 17 000 lei, rata dobânzii de întârziere în mărime de 1 255,55 lei și a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, în acest sens fiind acordat un termen de 10 zile calendaristice. Somația fiind returnată de oficiul poștal cu mențiunea refuzat.

Susține reclamantul că, pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate la pct. 5 si 6 din contract, nu a efectuat mai multe lucrări care trebuiau să fie deja executate și nu a transmis construcția (lucrările efectuate) beneficiarului, conform actului de primire - predare, astfel depășind cu mult termenul limită de execuție al lucrărilor, stabilit la pct. 5 din contract, fiind în situația neexecutării esențială a contractului.

În temeiul art. 926 alin. (1) Cod civil (în redacția după 01.03.2019), raportat la conținutul recipiselor semnate de prestator și beneficiar, rezultă că Valeriu Dumitriu a transmis, iar Igor Moscovoi a primit cu titlul de avans suma de 17 000 lei, bani care consideră că pârâtul Igor Moscovoi urmează să-i restituie reclamantului.

Luând în considerație faptul că, pârâtul nu s-a conformat somației din 04 octombrie 2024, ultimul este pasibili de a achita reclamantului din data scadentă, conform prevederilor art. 942 alin. (2) Cod civil dobânda de întârziere în mărime de 9% peste rata dobânzii prevăzute la art. 874 Cod Civil al Republicii Moldova.

Reclamantul menționează că, încălcarea drepturilor de către pârât i-a cauzat incomodități de ordine moral, psihologic și fizic, nu a putut beneficia nici de banii achitați pentru prestație, dar nici de prestația solicitată, fiindu-i cauzat prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 10 000 lei, pe care o consideră echitabilă. Timp de mai mult 6 luni, din cauza și vina pârâtului, atât reclamantul cât și membrii familiei au fost și sunt ținuți într-un suspans psihologic. Or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Potrivit jurisprudenței CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu din partea autorului daunelor, pentru victimele daunelor.

În drept reclamantul a indicat prevederile art. 5, 7, 12, 33, 39 alin, (9), (10), art. 82 Cod de procedură civilă, art. 9, 774 – 776, 858, 901, 902, 926, 1085, 1348 – 1349, 1352, 1360, 2036 și 2037 Cod civil și art. 6 CEDO.

Solicită reclamantul Dumitriu Valeriu rezoluțiunea contractului de prestare a serviciilor nr. ***** din 11 februarie 2024, încheiat între Igor Moscovoi și Valeriu Dumitriu, încasarea din contul lui Igor Moscovoi în beneficiul lui Valeriu Dumitriu, suma cu titlul de avans/datorie în mărime de 17 000 lei, suma de 1255,55 lei cu titlul dobândă de întârziere, suma de 10 000 lei cu titlul de prejudiciu moral, suma de 1383 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, suma de 54,10 lei cu titlu de cheltuieli de expediere a somației/notificării.

Reclamantul Dumitriu Valeriu, în ședința de judeca susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Pârâtul Moscovoi Igor, în ședința de judecată a indicat că este de acord cu rezoluțiunea contractului de prestări servicii din 11 februarie 2024 cu nr. *****, în rest a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Audiind părțile, studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată din următoarele considerentele.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Reieşind din prevederile art. 130 alin. (1), (2) şi (3) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În cadrul ședinței de judecată cu certitudine s-a constatat că, la data de 11 februarie 2024 între reclamantul Dumitriu Valeriu și pârâtul Moscovoi Igor a fost încheiat Contractul de prestări servicii nr. *****.

Obiectul contractului constituie pregătirea lemnului, prelucrarea, vopsirea, instalarea foilor de ardezie, construirea copertinei în spate și lateral a casei de locuit *****, cu suprafața totală aproximativ de 60 m^2, cu finisare totală. Valoarea contractului fiind de 450 lei pentru un metru pătrat, cu copertina la cheie. Termenul de execuție al

lucrărilor cuprinse în prezentul contract este de 30 de zile calendaristice din data semnării contractului.

Conform art. 1084 Cod civil, un contract nu poate fi rezolvit decât în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părţilor. Una sau ambele părţi îşi pot rezerva în mod expres prin contract dreptul la rezoluţiune pentru neexecutarea obligaţiilor, pentru alte motive sau fără motiv. Contractul prin care părţile provoacă rezoluțiunea (contract de rezoluţiune) trebuie să fie încheiat în forma cerută de lege pentru contractul supus rezoluţiunii. Rezoluțiunea se aplică tuturor tipurilor de contracte, indiferent de modul de executare ori durata în timp.

Conform art. 915 Cod civil, rezoluţiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispoziţiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum şi când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligaţiei contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune.

Conform art. 1348 CC, beneficiarul poate declara rezoluţiunea oricând, cu sau fără motiv temeinic, până la realizarea completă a lucrării sau a serviciului, fiind obligat să plătească antreprenorului sau prestatorului retribuţia pentru lucrările executate sau serviciile prestate şi să repare prejudiciul cauzat prin rezoluţiune.

În cazul în care a declarat rezoluţiunea din motiv temeinic, beneficiarul nu datorează despăgubiri pentru aceasta.

În sensul alin.(2), se consideră că beneficiarul a declarat rezoluţiunea din motiv temeinic dacă el: avea dreptul la rezoluţiune conform clauzelor contractului şi a respectat condiţiile stipulate în contract pentru rezoluţiune; avea dreptul la rezoluţiune conform dispoziţiilor legale privind neexecutarea obligaţiilor; sau avea dreptul la rezoluţiune conform art. 1085 şi a expediat un preaviz cu termen rezonabil în modul stabilit la art. 1085.

Conform pct. 11 din Contractul de prestări servicii nr. ***** din 11 februarie 2024, rezult că dacă în timpul realizării lucrărilor se constată că una din părți nu respectă prevederile contractuale se va solicita celeilalte părți luarea măsurilor pentru soluționare. În cazul în care prin conciliere partea în culpă nu răspunde favorabil, partea păgubită are dreptul să solicite rezilierea contractului cu un preaviz de 3 zile lucrătoare.

Astfel, potrivit scrisorii din 04 octombrie 2024, expediată pârâtului fiind restituită cu mențiunea „refuzat”, reclamantul Dumitriu Valeriu a adus la cunoștință pârâtului Moscovoi Igor despre rezoluțiunea contractului de prestări servicii nr. ***** din 11 februarie 2024, invocând în acest sens depășirea termenului executării lucrărilor și calitatea lor.

Mai mult ca atât în cadrul ședinței de judecată pârâtul Moscovoi Igor a recunoscut că lucrările, potrivit contractului, nu au fost finisate în termenul prevăzut, manifestând voința resoluționării contractului menționat.

În lumina celor enunțate instanța consideră solicitarea reclamantului Dumitriu Valeriu privind rezoluțiunea Contractului de prestări servicii nr. ***** din 11 februarie 2024 urmează a fi admisă.

Totodată, instanța de judecată referitor la solicitarea reclamantului Dumitriu Valeriu privind încasarea sumei de 17 000 lei de la pârâtul Moscovoi Igor, cu titlu de

avans/datorie și suma de 1255,55 lei cu titlul dobândă de întârziere, ține să menționeze următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (l) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 16 alin (1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform art. 19 alin. (1) şi (2) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Conform art. 20 alin. (1) Cod civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenței.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) şi (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1998 alin (1) și (2) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform art. 2022 alin. (1) Cod civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

În accepţiunea art. 2025 alin. (1)-(4) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costului reparaţiei dacă costul reparaţiei depăşeşte disproporţionat pierderea

valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, având în vedere scopul pentru care animalul este ţinut.

Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestaţii periodice. În cazul în care se stabileşte o despăgubire sub forma prestaţiei periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanţii. Persoana vătămată nu este ţinută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

Astfel, instanța de judecată reține că la 11 februarie 2024, 29 februarie 2024, 07 martie 2024, 24 martie 2024 au fost semnate mai multe recipise, prin care pârâtul Moscovoi Igor a primit de la reclamantul Dumitriu Valeriu sume bănești, în sumă totală de 17 000 lei. Semnarea recipiselor fiind confirmată și de pârâtul Moscovoi Igor în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare, potrivit declarațiilor date în cadrul ședinței de judecată, reclamantul Dumitriu Valeriu, solicită a fi încasată de la pârât suma de 17 000 lei achitată în avans pârâtului cu titlu de prejudiciu material suportat, iar potrivit art. 954 alin.(1) CC, rezultă că, arvuna este o suma de bani sau un alt bun pe care o parte contractantă o dă celeilalte părţi pentru a confirma încheierea contractului şi a-i garanta executarea. În caz de dubii, suma plătită este considerată avans.

Astfel, după cum sus s-a menționat potrivit pct. 4 al Contractului de prestări servicii nr. ***** din 11.02.2024, plata se va face pe etape: 1 - etapă (un avans) – 2000 lei la data semnării contractului; a 2 - etapă 10160 lei; a 3 - etapă 10000 lei; a 4 – etapă restul sumei, în dependență de volumul în metri pătrați calculați de copertină la finalul lucrării, pe baza a recipiselor justificative pe etape (situații de lucrări verificate și confirmate de beneficiar și executat) pentru cantitățile de lucrări real executate.

Ca urmare, instanța reține că în cadrul ședinței cu certitudine s-a constatat că lucrările prevăzute în Contractul de prestări servicii nr. ***** din 11 februarie2024 nu au fost efectuate în cuantum deplin stabilit. Aceste circumstanțe fiind invocate de reclamant confirmate de pârâtul Moscovoi Igor în cadrul ședinței de judecată, însă reclamantul în susținerea pretenției privind suportarea unui prejudiciu material, în sensul art. 118 Cod de procedură civilă, nu a prezentat un material probatoriu suficient, și anume probarea cuantumului lucrărilor efectuate conform Contractului de prestări servicii nr. ***** din 11 februarie 2024, probarea calității lucrărilor efectuate și neregulile depistate cât și cuantumul lucrărilor necesare pentru finalizarea construcțiilor și cheltuielile necesare pentru remedierea neregulilor.

Ca urmare, instanța de judecată conchide că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 1349 alin.(2) CC, or cu adevărat în cazul rezoluţiunii, antreprenorul sau prestatorul este ţinut să restituie avansul primit, iar după cum sus s-a constatat în cadrul ședinței de judecată reclamantul a achitat pârâtului suma de 17000 lei reieșind din lucrările real executate, dar nu cu titlu de avans în condițiile art. 954 CC, pentru a confirma încheierea contractului şi a-i garanta executarea.

Mai mult ca atât, instanța nu poate reține declarațiile reclamantului Dumitriu Valeriu privind suportarea unui prejudiciu material fără a fi prezentate în acest sens probe concludente și pertinente.

Drept urmare instanța urmează să respingă acțiunea în partea încasării sumei de 17 000 lei de la pârâtul Moscovoi Igor, cu titlu de prejudiciu material, ca neîntemeiată.

Subsecvent urmează a fi respinsă acțiunea reclamantul Dimitriu Valeriu în partea încasării sumei de 1255,55 lei cu titlul dobândă de întârziere.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului Dumitriu Valeriu privind încasarea sumei de 10000 lei cu titlul de prejudiciu moral, instanța ține să menționeze următoarele.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Din sensul reglementărilor legale citate rezultă că prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeaşi natură. De asemenea, din norma de drept enunţată rezultă că se admite compensarea prejudiciului moral, cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale, numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege, ca una care îndreptăţeşte la repararea prejudiciului, ţine de libertatea reclamantului să scoată în evidenţă toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care el a suferit din punct de vedere fizic şi psihic.

Instanța reține că reclamantul Dumitriu Valeriu în susținerea pretenției privind încasarea prejudiciului moral a invocat faptul că i-au fost cauzate incomodități de ordin moral, psihologic, fizic, totodată a invocat că nu a putut beneficia de nici de banii achitați nici de prestația solicitată.

Instanţa de judecată consideră că argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată nu pot servi drept temei de admiterea a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, or potrivit 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, în acest sens de fiind prezentată o probă de către reclamant.

Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut câștig de

cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, reieșind din prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și luând în considerare faptul că acțiunea reclamantului Dumitriu Valeriu a fost admis parțial, prin rezoluțiunea Contractului de prestări servicii nr. ***** din 11 februarie 2024, ca urmare reclamantului urmează a fi compensate cheltuielile de judecată proporțional părții admise a acțiuni cu încasarea de la Moscovoi Igor a sumei de 250 lei cu titlu de recompensă a taxei de stat, suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru și suma de 54,10 lei cu titlu de cheltuieli pentru expedierea somației.

Reieșind din cele sus menționate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor, instanţa consideră necesar a admite parțial acțiunea înaintată de Dumitriu Valeriu împotriva lui Moscovoi Igor cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată.

În conformitate cu art. art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dumitriu Valeriu împotriva lui Moscovoi Igor cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată.

Se rezoluționează Contractul de prestări servicii nr.***** din 11 februarie 2024 încheiat între Igor Moscovoi și Dumitriu Valeriu.

Se încasează de la Moscovoi Igor (a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul lui Dumitriu Valeriu (a.n.*****, IDNP *****) suma de 250 (două sute cincizeci) lei cu titlu de recompensa taxe de stat, suma de 200 (două sute) lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru și suma de 54,10 (cincizeci și patru lei zece bani) lei cu titlu de cheltuieli pentru expedierea somației.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Eduard Galuşceac
Judecătorul